

erne gør partiet en stor dyd ud af at støtte regeringens udlændingepolitik og være uenige med Det Radikale Venstre. Men hele partiets udlændingepolitik bliver lavet sammen med Det Radikale Venstre.

Beslutningsforslag, lovforslag og vedtagelser i udlændingepolitikken har hele foråret været fælles radikalt-socialdemokratisk gods. Alt hvad regeringen derimod kommer med, stemmer Socialdemokraterne imod sammen med den yderste venstrefløj.

Kl. 9.45

På skatteområdet hører vi nu til vores store glæde, at Socialdemokraterne vil forhandle finanslov med skattestoppet som præmis. Det er glædeligt, men kigger man på partiets beslutningsforslag bare i dette forår, så er det lidt svært ikke at møde den overskrift med en vis skepsis. Socialdemokraterne har fremsat forslag i medierne og i Folketingssalen for i gennemsnit 70 mio. kr. om dagen siden valget, 70 mio. kr. hver dag i udgiftskrævende forslag. Det er den foreløbige regning til skatteyderne, hvis Socialdemokraterne havde flertal for deres politik.

Så er der kommunalreformen. I forbindelse med formandsvalget hos Socialdemokraterne kritiserede fru Helle Thorning-Schmidt sin gamle partiledelse for at have svigtet sit ansvar. Vi må jo desværre konstatere, at det ikke blev stort anderledes, da realiteterne kom for en dag. Ansvar for de store og betydningsfulde dele af kommunalreformen kunne ikke vinde gehør i den socialdemokratiske folketingsgruppe. Siger ét og gør noget andet. Siger ét og gør noget andet, ja, det var Socialdemokraternes store slogan under valgkampen. Jeg troede dengang, at der var tale om et angreb på regeringen. I dag kan vi se, at det var et socialdemokratisk valgløfte.

I disse dage gennemfører vi kommunalreformens endelige lovpakke, og det nye danmarkskort tager form, en historisk reform ikke bare i størrelse og omfang. Over hele landet har borgere, interesseorganisationer, personaleorganisationer og lokalpolitikere taget aktivt del i både at tegne det nye landkort og få tilrettelagt opgaveløsningen, så den tjener borgernes bedste. I Venstre har vi noteret os det meget store engagement med udelt begejstring, og vi vil gerne takke alle, der har bidraget til og stadig bidrager med tanker, ideer og inspiration til reformen. Nu vedtages lovene her i Folketinget, men det bliver i høj grad op til alle ude i det ganske land, der har berøring med reformen på den ene eller

den anden måde, at bidrage til at nå det mål, som jo har været klart fra starten.

Kommunalreformen skal ikke bare lappe på nuværende problemstillinger. Den skal sikre grundlæggende forbedringer i den offentlige service. Det enkelte menneske skal i fokus. Hvad enten det er hjælp til at få et job, hjælp i forbindelse med sygdom, hjælp til specialundervisning, uddannelse eller omsorg, så skal danskerne opleve, at systemet er til for dem, ikke omvendt.

Med kommunalreformen får vi gjort kommunerne stærkere, så de kan løse flere opgaver. Det betyder, at ansvaret kommer så tæt på borgerne som muligt, og at borgerne får én indgang til det offentlige. Med kommunalreformen skaber vi et stærkere Danmark, der står rustet til fremtidens udfordringer.

Et er at lave en kommunalreform i Danmark, noget helt andet er at reformere det europæiske samarbejde i EU. Folkeafstemningerne i Frankrig og Holland taler et tydeligt sprog om, hvor vanskelig den proces er. Men også den reform har vital betydning for EU og selvfølgelig også Europa. Vi må ikke glemme, at ti lande allerede har godkendt den ny forfatningstraktat. Traktaten er ikke en liberalistisk traktat. Det er heller ikke en socialistisk traktat. Det er en traktat med et sæt spilleregler, der skal sikre, at EU kan træffe beslutninger med 25-30 lande som medlemmer. Det er en traktat, som forener beslutningskraft med et mere demokratisk EU, og det er en traktat, som sikrer borgerne en række rettigheder inden for Fællesskabet.

Hvorvidt den førte politik bliver liberal, socialdemokratisk eller socialistisk, afhænger jo helt og holdent af, hvilke regeringer Europa har, og hvordan disse regeringer fører deres politik. Det holder selvfølgelig ikke modstanderne og især venstrefløjen tilbage fra at male de store spøgelse op. Det er der nu ikke så meget nyt i.

Ved folkeafstemningen i 1986 om EF-pakken forudså modstanderne, at vi kunne sige farvel til danske film med danske skuespillere. Dansk film har vel aldrig haft det bedre end i dag. I 1989 forudså modstanderne, at EU ville fastholde og bestyrke Irlands daværende fattigdom. Irland har aldrig haft det bedre end i dag. I 1992 og 2000 var modstanderne sikre på, at vores sociale system ville lide en krank skæbne, og at folkepensionen ville forsvinde. Folkepensionen har aldrig været højere end i dag.

Måske var der et par stykker på venstrefløjen, som skulle sende deres krystalkugler til et grun-